

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	inspektor sądowy Anna Urszula Klekotko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2014r. w Suwałkach

sprawy **C. A.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.**

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem C. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 29 października 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca C. A. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2013r. do dnia (...)

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29.10.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpatrzeniu wniosku C. A. z dnia 05.09.2013r. przyznał jej od 01.10.2013r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, do dnia (...). tj. osiągnięcia przez nią wieku 61 lat i 3 miesięcy życia.

W odwołaniu C. A. domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na stałe. Wskazała na stan zdrowia, który się stale pogarsza, czego dowodem są kolejne pobyty w szpitalu i zaświadczenia od lekarzy prowadzących.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie uzasadniając jak w zaskarżonej decyzji i wskazując, iż komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 14.10.2013r. (w odpowiedzi podano błędnie datę 13.11.2012r.) nie stwierdziła u odwołującej się całkowitej niezdolności do pracy, natomiast stwierdziła częściową niezdolność do pracy do dnia (...). Organ rentowy wskazał też, że do dnia 30.09.2013r. odwołująca się była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołująca się jest bowiem nadal całkowicie niezdolna do pracy, co ustalono w oparciu o opinię biegłych lekarzy sądowych, którzy taką na podstawie art. 278 kpc sporządzili na potrzeby niniejszego postępowania sądowego

Biegli lekarze sądowi z zakresu neurologii dr n. med. R. Z., pulmonologii – lek. L. C., kardiologii – lek. J. H. oraz chorób wewnętrznych i gastrologii dr n. med. Z. H. rozpoznali u odwołującej się: przewlekłą chorobę wieńcową kl. II/III CCS; przebyty w sierpniu 2012r. zawał serca bez uniesienia ST, leczony pierwotną angioplastyką z implantacją stenu DES do GPZ; stan po angioplastyce DTB/GTZ z implantacją 2 stenów DS w październiku 2012r.; nadciśnienie tętnicze; cukrzycę typu 2 leczoną insuliną; astmę oskrzelową częściowo kontrolowaną; pierwotną niedoczynność tarczycy; stan po lewostronnej mastektomii z powodu raka sutka w 2005r. w tym następującą chemio, radio i hormonoterapię oraz zespół bólowy dolnego odcinka kręgosłupa. W związku natomiast ze stopniem ich nasilenia klinicznego zaopiniowali, iż powodują całkowitą one u odwołującej się niezdolność do pracy na okres dwóch lat – z kontynuacji tj. od 01.10.2013r. do 30.09.2015r. Ponadto wskazali, że od ostatniego badania, które miało miejsce w dniu 11.09.2010r. stan zdrowia odwołującej się nie uległ żadnej poprawie, a co więcej, wystąpiły powikłania cukrzycy w postaci angiopatii naczyniowej. Nastąpiło też nasilone dolegliwości stenokardialnych. Sprawność ruchowa odwołującej się jest również ograniczona ze względu na utrzymujący się obrzęk limfatyczny kończyny górnej lewej.

Jak zaś wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości. Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238).

Sąd tymczasem podzielił opinię biegłych sądowych, gdyż została sporządzona przez specjalistów i jest jednoznaczna w swojej wymowie. Podtrzymana też została pomimo zastrzeżeń Przewodniczącego komisji Lekarskiej ZUS, a organ rentowy nie wnosił o ponowną nową opinię biegłych sądowych.

W sprawie bezsporne było, iż odwołująca się jest niezdolna do pracy. Spór dotyczył tylko stopnia tej niezdolności do pracy. W toku postępowania ustalono jednak, iż odwołująca się jest nadal całkowicie niezdolna do pracy. Z opinii biegłych lekarzy sądowych wynikają bowiem okoliczności związane z istnieniem dalszej całkowitej niezdolności do pracy. Zdaniem opiniujących niezdolność w takim stopniu, najsilniejszym, będzie istniała na pewno jeszcze co najmniej przez okres kolejnych 2 lat.

Jednak w myśl art. 13 ust. 3a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) jeżeli osobie uprawnionej do renty z tytułu niezdolności do pracy przez okres co najmniej ostatnich 5 lat poprzedzających dzień badania lekarskiego brakuje mniej niż 5 lat do osiągnięcia wieku emerytalnego określonego w art. 24 ust. 1a i 1b, w przypadku dalszego stwierdzenia niezdolności do pracy orzeka się niezdolność do pracy na okres do dnia osiągnięcia tego wieku. Ponieważ odwołująca się wiek emerytalny ukończy w dniu (...). (61 lat i 3 miesiące) Sąd z urzędu uwzględnił powyższy zapis i prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przyznał do ukończenia przez odwołującą się właśnie tego wieku. Rentę bowiem z tytułu niezdolności do pracy pobiera od 1997r., a pierwsze badanie lekarskie na potrzeby niniejszej sprawy zostało dokonane 23.09.2013r.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił C. A. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.10.2013r. do (...).

mt